Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

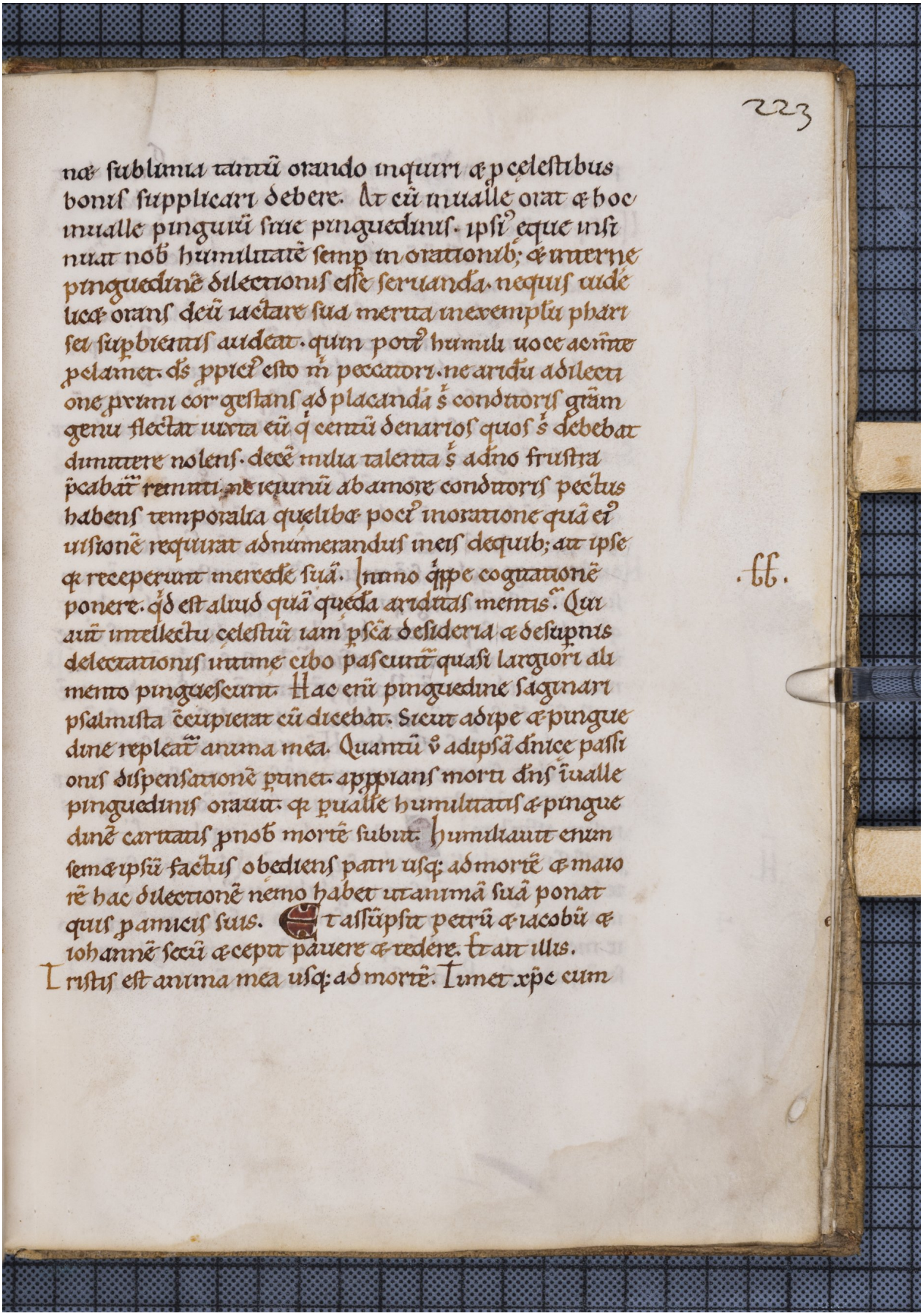

nae sublimia tantũ orando inquiri et p celestibus
bonis supplicari debere. At cũ in valle orat et hoc
in valle pinguiũ sive pinguedinis. ipsi eque insi
nuat nob humilitatẽ semp in orationib; et interne
pinguedinẽ dilectionis esse seruanda. nequis uide
licet orans deũ iactare sua merita in exemplũ phari
sei supbientis audeat. quin potius humili uoce ac mẽte
pclamet. ds ppicius esto mi peccatori. ne aridũ a dilecti
one pximi cor gestans ad placanda s conditoris grãm
genu flectat iuxta eũ q centũ denarios quos s debebat
dimittere nolens. decẽ milia talenta s a dno frustra
pcabat remitti. ne ieiunũ ab amore conditoris pectus
habens temporalia quelibet pocius in oratione quã eius
uisionẽ requirat ad numerandus in eis de quib; ait ipse
qr receperunt mercede suã. Intimo qppe cogitationẽ
ponere. qd est aliud quã queda ariditas mentis. Qui
aut intellectu celestiũ iam pscã desideria et desupnis
delectationis intime cibo pascunt quasi largiori ali
mento pinguescunt. Hac enĩ pinguedine saginari
psalmista cupierat cũ dicebat. Sicut adipe et pingue
dine repleat anima mea. Quantũ v adipsã dnice passi
onis dispensationẽ ptinet. appropians morti dns in valle
pinguedinis orauit. qr p valle humilitatis et pingue
dinẽ caritatis p nob mortẽ subiit. humiliauit enim
semet ipsũ factus obediens patri usq; ad mortẽ et maio
rẽ hac dilectionẽ nemo habet ut animã suã ponat
quis p amicis suis. Et assũpsit petrũ et iacobũ et
iohannẽ secũ et cepit pauere et tedere. Et ait illis.
Tristis est anima mea usq; ad mortẽ. Timet xpc cum

.ff.